

Böcker

Det inre samtalet belyser livets förgänglighet

AV ALLA SAMTAL som en människa ständigt är inbegripna i, så sker bara en bråkdel med andra människor. Vi möter någon som faller en kommentar, sår ett frö, som i vårt inre formas till en lång dialog.

Det sägs att ingen människa är en ö, men på sätt och vis är det precis vad vi är. En majoritet av våra tankar, upplevelser och känslor är enbart våra – en liten del av oss sträcker sig ut i världen och möter andra människors utsträckta tentakler.

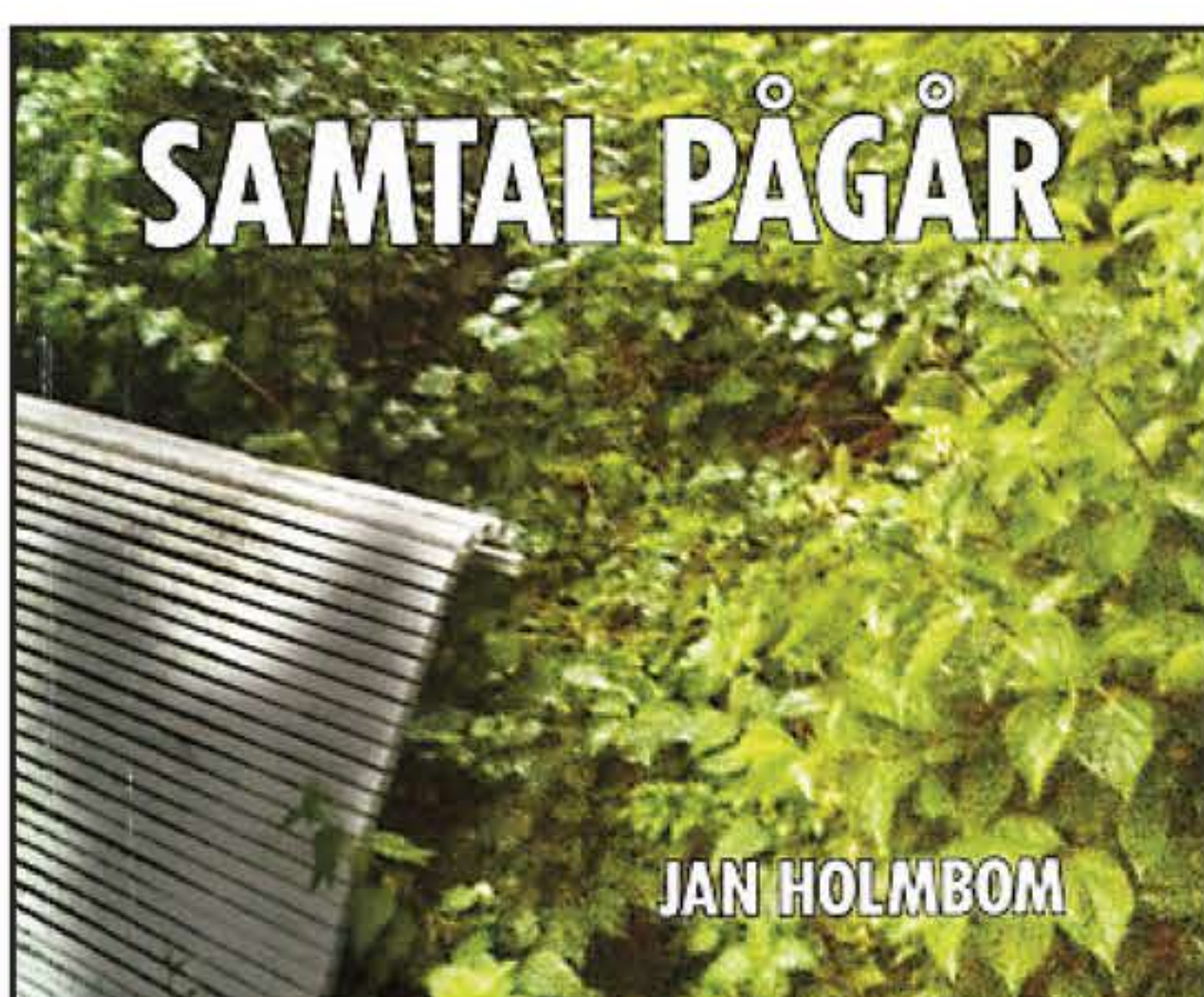
Om vi är en ö, så är vi en ö med många broar.

Jan Holmbom låter oss, i "Samtal pågår", följa med över till hans ö. Vi får ta del av hans och tankekamraternas dialoger. Jan Holmboms samtalspartners utgörs av en brokig skara. En spansk tik, en kejsrerlig katt, en säregen granne, 1600-tals konstnären Johannes Vermeer och anonyma, kanske datoriserade, telefonister.

Landsbygden är den fond i vilken författaren rör sig; kalla vintermornar, löprundor med hunden och morgonkaffe vid köksbordet.

Men den harmoniska vardagen bryts ständigt sönder av tankevännernas oväntade, ibland smått bisarra infall. En fin utsikt utmanas av världens brist på insikt. När författaren lite avundsjuk påpekar att katten har nio liv, så svarar katten att det är skillnad på kvantitet och kvalitet. Ett till synes trivialt samtal om vädret visar sig egentligen handla om krig.

Jan Holmbom är skådespelaren som "råkade" utbilda sig till ekonom och ingenjör. I dag driver han Linnefors Information AB. Han är även en flitigt anlita



föreläsare. Han debuterade som författare 2001 med diktsamlingen "Första brevet".

"Samtal pågår" är underfundig, bitvis roligt och hela tiden tankeväckande.

Åldrandet, livets förgänglighet och världens kaotiska virrvarr, hotar ständigt det skenbara lugn som råder i stugan där kaffet ständigt tycks vara varmt.

Lika plötsligt som samtalen öppnar upp mot djupet – lika abrupt tar de slut. Jan Holmboms tankevännar, vänder sig om och går så fort de har sagt sitt ärende. Kvar blir ett tankefrö som kan leda vidare till egna tankediologer.

Ibland önskar jag dock att han hade fortsatt utforskandet; att samtalspartnerns förmedlade insikter, kunde fått mothugg, ifrågasatts och fördjupats.

Dialogerna i boken kompletteras av fotografier. Det är enkla harmoniska bilder av husdjur eller vackra naturscenerier, men de har alla en skuggsida och ett mörker som gör dem aningen hotfulla i all sin vardagliga skönhet. Dessa kontraster är detta som är bokens verkliga styrka; de tvära växlingarna mellan harmoni och kaos, lekfullhet och sorg, glädje och rädsla gör det till tankeväckande bok om livet.

Markus Engberg